

XXXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbeider.

(Udgivet af Folkethingets Udvalg den 6te Januar 1863).

Udvalget har været enigt om at tiltræde den til Grund for nærværende Lovudkast liggende Tanke, at den Bestyttelse, som den nu gjældende Lovgivning hder den kunstneriske Frembringelse, ikke i og for sig skyldstgjør Kunstnerens berettigede Krav, og navnlig efter den Forandring, Forholdet er undergaaet derved, at Mangfoldiggjørelsen af Kunstarbeider nu lader sig iværksætte uden nogen egentlig kunstnerisk Virksomhed, ikke kan siges at være ordnet paa nogen helbig Maade. Man har derfor maattet bifalde, at der er tillagt Kunstneren en Eneret til at foranstalte sine Værker mangfoldiggjorte, være sig gjenem en mellemkommende kunstnerisk Virksomhed eller ikke, uden at denne Ret, som efter den nuværende Lovgivning, betinges af, at Kunstneren selv har foranstaltet en Mangfoldiggjørelse, hvorpaa han udtrykkelig har beholdt sig Eneret, og at ingen Anden er kommen ham i Forskjødet med et saadant Arbeide; ligeledes findes det at være med Følge, at Tiden for Eneretten er gjort længere end efter Forordningen af 13de December 1837 (5 Mar, der ved Bevilling kunne forlænges til 10). Derimod har Udvalget ikke kunnet slutte sig til Udkastet, forsaavidt det gaaer ud paa at indføre en Bestyttelse for Kunstneren ogsaa mod den Efterligning, der ikke lader sig mekanisk mangfoldiggjøre, den enkeltvise Gjengivelse. Navnlig er det forekommet Udvalget ind-

lysende, at det vilde være anomalt at udstrække Bestyttelsen saa vidt, som stæet er i det af Landstinget vedtagne Udcast, hvorefter endog den enkeltvise Gjengivelse i en anden Kunstart skulde være forbudt. Der paatrænger sig herved strax den Betragtning, at en saadan Bearbejdelse af et Kunstværk ikke er af anden Beskaffenhed end den, som Producenter paa andre Gebeter maae finde sig i, navnlig Oversættelse af et Skrift i et andet Sprog, Oversførelse af en Novelle i dramatisk Form o. desl. Det sees ikke heller rettere, end at en saadan Udelukkelse vilde kunne være i Strid med Kunstens Løve, da det dog ikke kan nægtes, at et Motiv kunde egne sig bedst til Udførelse i en anden Kunstart end den, hvori det oprindeligt er udført, eller at det gjennem en anden Kunstart kunde faae et skyldigere Udtryk. Endelig synes det endog, at Reglen, naar den faaer en saadan Udstrækning, kommer i Modsigelse med sig selv, da dog vel enhver saadan Oversførelse i en anden Kunstart maa erkjendes at indeholde en „væsentlig Forandring“ af det oprindelige Kunstarbeide, hvilket efter Indholdet af Bestemmelsen (§ 1) i det af Landstinget vedtagne Udcast netop vilde gjøre den tilladelig. — Men selv om Bestyttelsen indskrænkedes, overensstemmende med det af Regjeringen forelagte Udcast, til Gjengivelser i den samme Kunstart, skjønt den ikke at være tilstrækkeligt beskyttet eller gennemførlig. Imod al saadan Bestyttelse taler nem-